

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2016. február hó 1. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Miskolci Törvényszék 2015. évi szeptember hó 01. napján kihirdetett 10.B.3/2015/43. számú ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt is beszámítja a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe.

I n d o k o l á s :

A törvényszék a vádlott bűnösségét emberölés bűntettének kísérletében (Btk. 160. § (1) bekezdés) állapította meg, és 8 év szabadságvesztésre, mellékbüntetésül 9 év közügyektől eltiltásra ítélte. A kiszabott szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani. Rendelkezett az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, és megállapította, hogy a vádlott a büntetés 2/3 részének letöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Elrendelte a Szikszói Járásbíróság Bpk.20/2014/3. számú ítéletével kiszabott 1 év 2 hónapi 3 évi próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtását. Döntött a bűnjelek sorsáról és a bűnügyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen a vádlott és védője téves minősítés miatt a büntetés enyhítését célzóan fellebbeztek. A vádlott fellebbezését védője útján írásban részletesen indokolta. Bűnösségét felfegyverkezve elkövetett garázdaság büntette és testi sértés bűntettének kísérlete miatt indítványozta megállapítani. Kifogásolta, hogy a törvényszék tényállásából hiányzik az előzményeket érintő megállapítása 2014. július 12. és 14. napjait illetően. Sérelmezte, hogy következetes vallomásait a törvényszék csupán célszerű védekezésnek értékelte és szava hihetetlennek találta a mellette vallomást tevő tanúkat. ..., ..., ..., ... és ... - jelen ügyben tanúk - esetében nem volt törvényes a mentességi joguk megítélése. Hiányzik az ítéletből a bizonyítékok egyenként és összességében történő értékelése, így megkérdőjeleződik az ítélet megalapozottsága is. Kifogásolta továbbá a szakértői bizonyítás értékelését is, mivel nem teljes egészében került a szakértő véleménye az ítéletben átvételre. A legfeljebb közepes, de inkább kis közepes erőbehatásból nem lehet olyan következtetést levonni, hogy az eszköz és az erőbehatások száma, célzottsága és ereje miatt az emberölési szándék megállapítható. Vitatta a sértettel a fejsérülésen túli egyéb testtájékon keletkezett sérülések egy időben történő keletkezését is tekintettel a sértett pólóján az anyag folytonosság, szakadás hiányára. Nem győződött meg a törvényszék helyszíni bizonyítás során arról, hogy a sértett sérülése eleséstől keletkezhett-e. Álláspontja szerint csupán testi sértésre irányuló szándék állapítható meg a terhére,

figyelemmel arra is, hogy az a kijelentés, hogy „most meghaltok” nem ragadható ki a cselekménysorozatból. Indítványozta megfontolás tárgyává tenni az ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárása utasítását, másodsorban bizonyítás felvételét, akár helyszíni bizonyítás útján -, továbbá azon tanúk megidőzését, akik kapcsán a törvényszék a mentességi jog kérdésében tévesen foglalt állást. Végül a cselekmény felfegyverkezve elkövetett garázdaság büntette és testi sértés büntette kísérleteként történő minősítését, és a büntetés lényeges enyhítését indítványozta.

Az ügyész az elsőfokú bíróság ítéletét tudomásul vette.

A fellebbviteli főügyészség átiratában annak helybenhagyását indítványozta.

A védelmi fellebbezés folytán az ítéletábra a törvényszék ítéletét a Be. 348. § (1) bekezdése alapján a Be. 361. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen teljes terjedelmében felülbírálatának körébe vonta a meghozatalát megelőző eljárással együtt. A nyilvános ülésen a védő fellebbezésének indokait, és annak irányait fenntartotta. A fellebbviteli főügyészség nyilvános ülésen jelenlévő képviselője az átiratában foglaltakat ugyancsak fenntartotta.

A felülbírálat során az ítéletábra megállapította, hogy a törvényszék az eljárási szabályok sérelme nélkül folytatta le az eljárást. A védelem által hivatkozott tanúk esetében a mentességi jog kérdésében ítéletének 10. oldal 2. bekezdésében állást foglalt, és az ítéletábra meggyőződése szerint érvelése nem kifogásolható. A törvényszék is utalt a tanúk vallomásaiban megmutatkozó ellentmondásokra, azonban meggyőző érveléssel adott számot arról, hogy mely bizonyítékok alapján vont következtetést a vádlott büntetőjogi felelősségére. Az a körülmény, hogy a tanúk vallomásait együttesen értékelte - figyelemmel a cselekmény jellegére és a résztvevők nagy számára - ugyancsak nem kifogásolható. Ítéletének 10. oldal közepétől foglalkozott részletesen az igazságügyi orvosszakértői bizonyítással. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy az alap orvosi dokumentumok hiányosak voltak a sérülések számát illetően, és lényegében csupán a vádlott fejsérülését dokumentálta. Az elsőfokú bíróság e körben a további két sérülés tekintetében eljárása során részletes bizonyítást vett fel, és törekedett annak tisztázására is, hogy a sértett fejsérülése eleséstől keletkezhetett-e, illetve éles tárggyal, vagy eszközzel történő ütés, vagy ilyen tárgyhoz való ütődés okozhatta-e figyelemmel az igazságügyi orvosszakértő írásbeli szakértői véleményében tett megállapításra. A vádlott által hivatkozott és rendelkezésre állt fényképfelvételekről a törvényszék arra a következtetésre jutott, hogy a területen található tereptárgyak nem rendelkeztek olyan éllel, ami a fejsérülés okozására alkalmas lehetett volna, azonban a fentiekre is figyelemmel az igazságügyi orvosszakértő ezt követően egyértelműen nyilatkozott arra nézve, hogy a szamuráj kard lehetett az elkövetés eszköze. Arra is magyarázatot adott a szakértő, hogy amennyiben a test felületet nem az eszköz éle éri nem szükségszerű a ruházat sérülése. Az ítéletábra álláspontja szerint az elsőfokú bíróság részletesen megvizsgált minden olyan kérdéskört, amelyet a fellebbezésben a vádlott és védője vitatott, és e körben indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az általa megállapított tényállás megalapozott, az iratok tartalma alapján csupán a kék markolatú kard paramétereivel pontosítandó kis mértékben (nyomozati iratok 147. oldal) akként, hogy a kard 1000 gramm súlyú, 46 cm pengehosszúságú, szélessége a tövében 2,5 cm, attól 40 centire pedig 2,3 cm, rozsdás éle tompult. Az így pontosított tényállás mindenben megalapozott, az ítéletábra a másodfokú eljárásban irányadónak tekintette. Olyan eljárási szabálysértést, amely az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését eredményezte volna az ítéletábra nem talált, és nem indokolt a másodfokú eljárásban további bizonyítás felvétele sem a megalapozott tényállásra tekintettel, figyelemmel a Be. 351. § (1) bekezdésében írtakra.

Az irányadó tényállás alapján okszerűen vont következtetést a törvényszék a vádlott büntetőjogi felelősségére és helyes cselekményének jogi minősítése is.

Az eltérő minősítés(ek) megállapítására irányuló védői érvelést az ítélet tábla nem osztotta.

A törvényszék a cselekmény minősítésekor helyesen a 3/2013. számú Büntető Jogegységi határozat szem előtt tartásával az alanyi és tárgyi tényezők vizsgálatából indult ki (ítélet 12. oldal közepétől), és meggyőző érveléssel vont következtetést a vádlott tudattartalmára és állapította meg, hogy szándéka a sértett életének kioltására irányult, azonban az ítélet tábla álláspontja szerint az eredmény tekintetében csupán eshetőleges szándékkal. Az ítélet tábla a 13. oldal 3. bekezdéséből mellőzi azon megállapítást, hogy azon körülmény, hogy a vádlott élettársa veszélyben lehet a rendőrségről történő távozása során, továbbá a családok közötti haragos viszony, illetőleg a sértett által a vádlott korábbi bántalmazása önmagukban nem mutatnak az ölési szándék irányába. Csupán utal az ítélet tábla arra is, hogy ellentétben a védő hivatkozásával az ítélet 3. oldal 5-6. bekezdésében a cselekmény 2014. július 12. és 14-ei előzményei részletesen leírásra kerültek, mint ahogyan a Szikszói Járásbíróság B.185/2014/26. számú ítélete is felhívásra került.

A minősítés körében utal az ítélet tábla a BH2000. 335. számon közzétett eseti döntésre, ahol a bíróság életveszélyt okozó testi sértés büntetnének kísérlete helyett emberölés büntetnének kísérleteként minősítette, amikor az elkövető az élet kioltására alkalmas szamuráj karddal a sértett feje, illetőleg a nyaka irányába sújtott, mely támadást a sértett ösztönszerű mozdulattal a kezének felemelésével háritott el. E körben megállapításra került, nem kétséges, ha a vádlott a célba vett testtájékot eltalálja ez a sértett halálához vezethetett volna. A használt eszköz ölésre alkalmasságát a célba vett testtájék életfontos szerveket rejtő voltát a vádlott nyilvánvalóan felismerte, mint hogy ez köztudomású, az alkalmazott, lendületes sújtó mozdulat erejénél fogva azt is kétségtelenül felismerte, hogy a sértett halálos kimenetelű sérülését is okozhatja, mely következménnyel kapcsolatban közömbös maradt, mindez pedig cselekményének eshetőleges szándékkal véghezvitt emberölés büntette kísérleteként minősítését teszi indokolttá.

Végül az első fokon eljáró bíróság foglalkozott a jogos védelem kérdéskörével is.

A büntetés kiszabása körében irányadó alanyi és tárgyi körülményeket feltárta, az ítélet tábla további enyhítő körülményként vette figyelembe a vádlottnak az eredmény tekintetében fennálló eshetőleges szándékát.

Az ítélet tábla azonban az enyhítésre irányuló fellebbezését nem találta alaposnak figyelemmel a Be. 371. § (2) bekezdésére is.

A vádlott terhére olyan nyomatékos súlyosító körülmények állapíthatók meg, melyeket a törvényszék teljes körűen feltárt és kifogástalanul értékelt, és az ítélet tábla is úgy ítélte meg, hogy a büntetés lényeges enyhítésére nem kerülhet sor.

Fentiek alapján az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét annak járulékos rendelkezéseit is törvényesnek találva a Be. 371. § (1) bekezdése alapján annak helybenhagyásáról határozott. A vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő további beszámításáról a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján történt rendelkezés.

Debrecen, 2016. február 1.

Dr. Balla Lajos sk. a tanács elnöke, Szabóné Dr. Szentmiklóssy Eleonóra sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Bakó József sk. a tanács tagja.

Záradék: A Miskolci Törvényszék 10.B.3/2015/43. számú ítélete az ítéletábra jelen határozatával
jogerős és végrehajtható.

Debrecen, 2016. február 1.

. Balla Lajos sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

kiadó